

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 116/2017
23.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Павловића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Павловића, адвоката Милеве Вуковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 5/16 од 17.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1392/16 од 12.12.2016. године, у седници већа одржаној 23.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Павловића, адвоката Милеве Вуковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 5/16 од 17.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1392/16 од 12.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 5/16 од 17.06.2016. године, окривљени Ненад Павловић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 01.10.2015. године до 12.01.2016. године. Пресудом је од окривљеног одузета опојна дрога марихуана у количини од 254,01 грам нето тежине. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати паушални износ трошкова кривичног поступка од 7.000,00 динара, да за друге трошкове кривичног поступка плати суду 1.573,65 динара, као и износ од 106.560,00 динара на рачун Вишег јавног тужилаштва у Ужицу, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Пресудом је одређено да се не опозивају и да остају на снази условне осуде које су окривљеном изречене правноснажним пресудама Основног суда у Пожеги и то: пресудом К 195/14 од 20.06.2014. године и пресудом К 422/12 од 10.09.2014. године, као и да се време које окривљени проведе на издржавању казне затвора, неће рачунати у време проверавања утврђено овим пресудама за ранија кривична дела.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1392/16 од 12.12.2016. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Ужицу, преиначена је пресуда Вишег суда у Ужицу К 5/16 од 17.06.2016. године, тако што

је Апелациони суд у Крагујевцу, применом одредбе члана 67. став 1. КЗ, опозвао условне осуде изречене правноснажним пресудама Основног суда у Пожеги К број 195/14 од 20.06.2014. године и К бр. 422/12 од 10.09.2014. године, па је узео као утврђене казне затвора и то: казну затвора у трајању од 2 (две) године и 5 (пет) месеци по пресуди К 195/14 од 20.06.2014. године и казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци по пресуди К 422/12 од 10.09.2014. године и узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени Ненад Павловић, првостепеном пресудом оглашен кривим, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.10.2015. до 12.01.2016. године, док су у преосталом, жалба Вишег јавног тужиоца у Ужицу, као и у целини жалба браниоца окривљеног адвоката Милеве Вуковић, одбијене као неосноване, а у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ненада Павловића, адвокат Милева Вуковић је благовремено поднела захтев захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или их преиначи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је изреком побијане првостепене пресуде окривљени оглашен кривим што је „ради продаје држао опојну дрогу марихуану“, иако према наводима захтева, нема ниједног доказа који указује да је окривљени означену опојну дрогу марихуану држао ради продаје. У вези тога, бранилац износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су нижестепени судови дали у побијаним пресудама, закључујући да је окривљеном „дрога намештена“, да он са тим нема везе, те да поступање окривљеног критичном приликом не садржи обележја кривичног дела за која је осуђен, јер исти према ставу браниоца, није поседовао марихуану, нити је имао државину над њом, да би се могло тврдити да је у вези наведене опојне дроге, имао неку намеру.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца због погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, тј. да није у потпуности решен предмет оптужбе, али како у образложењу захтева не наводи ни један разлог због којег сматра да је побијаним пресудама учињена наведена повреда закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописани садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.